

Posudek oponenta na bakalářskou práci Tomáše Ježka

VYUŽÍVÁNÍ SLUŽEB PSYCHOLOGICKÉ PÉČE POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY POLICISTY V PŘÍMÉM VÝKONU SLUŽBY

FHS UK 2011

Autor si pro svou bakalářskou práci vybral velmi užitečné téma, které by mohlo jistě aspirovat na uplatnění v praxi. K volbě tématu přispěl autorův osobní zájem o tuto problematiku a toto nasazení se v práci také pozitivně odráží.

Práce je členěna na teoretickou a praktickou část. Již na první přečtení je zřejmé, že má solidní úroveň. Text je náležitě a přehledně strukturován. Autor zde prokázal, že je schopen pracovat s relevantní odbornou literaturou (možná bohužel až na výjimky pouze české provenience), správně cituje i parafrázuje. V teoretické části se autor věnuje postupně problematice stresu, jeho zvládnutí, reakcím na závažný stres a krizi. Tato část zabírá v práci poměrně dost prostoru a vzhledem k faktu, že na těchto místech není jednoznačně vztažena k cíli výzkumu, možná trochu zbytečně. V další kapitole pak autor vypichuje specifika stresu u policistů (což je v kontextu poskytování psychologických služeb jistě důležité zmínit) a prezentuje možnosti psychologické péče u PČR. V poslední kapitole teoretické části nás autor seznamuje s dosavadními výzkumy na obdobná témata. Jejich závěry hrají při autorově bádání důležitou roli.

Cílem praktické části je zjistit, jak se policisté vyrovnávají s prožitou traumatickou událostí a zda se v těchto případech obrací (příp. obrátili by se) na služby, které jim pro tyto případy může nabídnout jejich zaměstnavatel. I tato část má dle mého názoru poměrně slušnou úroveň. Určité rezervy vidím ve formulaci hypotéz, které jsou opřeny o výsledky dřívějších výzkumů na toto téma a které tyto závěry mají zřejmě opět potvrdit, a které jsou mnohdy nedostatečně operacionalizovány (co konkrétně si např. máme představit pod pojmem "jen velmi malé množství policistů", či "dostatečná informovanost" /obojí s. 29/, atd.). Postupy získávání i vyhodnocování dat jsou představeny srozumitelně a v dostatečné míře, stejně jako volba výzkumného vzorku i prezentace získaných dat. U autora oceňuji bystrost, s jakou si všímá zjištěných rozporů a které nápaditě diskutuje, stejně jako validitu některých výstupů (např. u H3), která může být ovlivněna snahou podat "žádoucí" odpověď. K čemu mám naopak výhrady je název dotazníku, který může být pro respondenty do jisté míry návodný.

U obhajoby bych přivítala autorův komentář ke koncepci teoretické části - viz poznámky výše.

I přes uvedené připomínky práci hodnotím jako zdařilou a navrhuji známku 2+.

V Praze dne 13. října 2011

Mgr. Eva Richterová